

Op een van de mooiste eilanden langs de Schotse westkust wachten adembenemende bergdecors op bezoekers die van schoonheid en rust houden. Is er niet nog ergens een onverfilmd Tolkienboek? Dan is Skye dé locatie, aldus journalist Hans Bouman.

Spectaculair Skye

Kop

Hier komt nog kort, beknopt tekstje over aanbidding Skye reizen

Heel Schotland is mooi, maar hoe westelijker je komt, hoe mooier het wordt. Terwijl ik vanuit Glasgow richting het kustplaatsje Mallaig rij, constateer ik hoe de *knocks* (heuvels) hoger worden, de *craigs* (rotsen) ruiger, de *glenns* (valleien) mysterieuzer en de *lochs* (meren) sprookjesachtiger. Naarmate je dichterbij de kust komt, verandert het licht, wordt het weer wisselvalliger en het landschap stemmiger.

En dan, bij Mallaig, houdt de weg op en wenkt de veerboot die naar een van de spectaculairste eilanden van Schotland voert: Skye. Op de kaart lijkt Skye een beetje op een engelenvleugel waarvan de veren alle kanten opstaan. De eilanders zelf vinden die hemelse associatie wel op zijn plaats. Een paradijsje voor natuurliefhebbers, voor wandelaars en voor mensen die van schoonheid en rust houden, zeggen ze.

Na een overtocht van een halfuur arriveer ik in Armadale, gelegen op het zuidelijke schiereiland Sleat. Vanwege de weelderige begroeiing wordt Sleat wel 'The Garden of Skye' genoemd. Het Clan Donald Visitor Center en het bijbehorende museum, gevestigd in het neogotische Armadale Castle, bieden de gelegenheid nader kennis te maken met de geschiedenis en cultuur van Skye.

Die geschiedenis is niet altijd even vrolijk geweest. In de 18de en 19de eeuw vonden de zogeheten Highland Clearances plaats, waarbij pachtboeren en hun gezinnen werden gedeporteerd om plaats te maken voor schapen. De grootgrondbezitters hadden ontdekt dat die veel meer opleverden dan andere landbouwproducten. Twee eeuwen geleden woonden er aanzienlijk meer mensen op Skye dan de ongeveer 8700 inwoners van nu.

Vanuit Armadale rij ik naar Tarskavaig, een klein dorp dat ooit werd gesticht door verjaagde boeren. Hiervandaan en vanuit het aanpalende Tokavaig is er een schitterend uitzicht op een van de beroemdste attracties van het eiland: de Cuillin Range. Deze vulkanische bergketen – tussen de 700 en 1000 meter hoog – heeft een unieke vormgeving. Op Skye spreken ze van de Red Cuillins, die min of meer ronde toppen hebben, en de Black Cuillins, die met scherpe randen en spitse punten de hemel in bijten. De bergen zijn een geliefd domein voor klimmers, maar iedereen op Skye zal je waarschuwen: alleen voor gevorderden.

Via Kylerhea, waar je otters kunt spotten, ga

ik naar Eigol, dat een nog indrukwekkender uitzicht op de Cuillins biedt. Hiervandaan is ook het eilandje Soay te zien, waar natuurkenner en auteur Gavin Maxwell ooit zijn domein had. Hij werd verliefd op Soay en vestigde er vlak na de oorlog een visserijbedrijfje. Het was hem niet ontgaan dat het rond Skye wemelde van de reuzenhaaien. Hun lever (traan), kraakbeen (lijm) en vlees (mest) zouden hem een mooi inkomen opleveren.

Het klinkt wat raar: een natuurliefhebber die met een harpoengeweer de zee opgaat om reuzenhaaien af te schieten. Uiteindelijk werd de onderneming dan ook geen succes, zoals Maxwell beschreef in zijn eerste boek *Harpoon At a Venture*.

Ik rij van de westkust naar de oostkust – op Skye zit je nooit verder dan 8 km van zee – en passeer een ander buureiland: Raasay. Hier overnachtte de wereldvreemde operettefiguur Bonnie Prince Charlie, toen hij op de vlucht was voor de Engelsen. Hij had gehoopt koning van Schotland te worden, maar dat pakte anders uit. De prins werd bij zijn ontsnapping (we schrijven 1746) geholpen door Flora MacDonald, die sindsdien een heldin is in Schotland. Later zal ik een bezoekje brengen aan haar graf, in Kilmuir, helemaal in het noorden van Skye.

Portree is de hoofdstad van het eiland en welbeschouwd de enige nederzetting die voor de kwalificatie stad(je) in aanmerking komt. Het heeft een aantrekkelijk haventje met in pasteltinten geschilderde huisjes. Nog altijd is visserij hier heel belangrijk. Rechts van de haven bevindt zich The Lump, een heuvel waar vroeger openbare executies werden gehouden die duizenden belangstellenden trokken.

Via The Old Man of Storr, een indrukwekkende rotspunt die bijna 60 meter de lucht in steekt, rij ik naar het noordelijke schiereiland Trotternish. Ook het noorden kent een spectaculair en – wanneer het er, zoals vandaag, een beetje nevelig is – uiterst mysterieus ogend berggebied: de Quiraing. Is er niet nog ergens een onverfilmde Tolkienboek? Dit is de locatie!

Ik heb het koud gekregen. Op naar The Ferry Inn voor een Talisker, de maltwhisky van het eiland. Whisky-expert Michael Jackson (niet van de moonwalk maar van de Malt Whisky Companion) gaf deze 90 punten op een schaal van 0 tot 100. 'De lava van de Cuillins', schreef hij. En inderdaad, al na één slok is elk spootje kou verdwenen. <

FOTO: BOISVIEUX/CHRISTOPHE/HH

Praktisch

Skye heeft twee veerverbindingen met het vasteland: Mallaig-Armadale en Glenelg-Kylerhea. Daarnaast is er sinds 1995 een brugverbinding tussen Kyle of Lochash en Kyleakin.

Naast traditionele B&B's zijn kleine hotels in opkomst, maar veel accommodaties zijn er niet. Vooral in het hoogseizoen is vooraf reserveren essentieel. Om het eiland goed te verkennen is een (huur)auto onontbeerlijk.

FOTO: SMITH/SH/HH

FOTO: CORBIS

FOTO: NATURE PICTURE LIBRARY/HH

FOTO: CORBIS